

Gods Verborgen Tegenzetten

In de Bijbel vinden we vooral in de latere brieven van de apostel Paulus het woord "verborgenheden" (Staten Vertaling) of "geheimenissen" (NBG51). Waarom staan deze verborgenheden in Gods Woord? Waarom spreekt God in verborgenheden tot ons? En waarom waren er verborgenheden die (tot een bepaald moment) helemaal niet na te speuren waren in de Schriften? De Heere had toch Zijn plannen ook in één keer kunnen openbaren?

Laten we eens een paar voorbeelden noemen. Stel er is een bevelhebber van een leger, die moet oorlog voeren tegen een ander leger. Deze bevelhebber maakt daarvoor een krijgsplan, om die tegenstander te verslaan. Natuurlijk wordt dit krijgsplan in de grootste geheimhouding met zijn hooggeplaatsten besproken en samengesteld. Deze bevelhebber gaat natuurlijk niet zijn krijgsplan aan de grote klok hangen, dat zou niet zo slim zijn. Want dan is de tegenstander op de hoogte van de strategie van deze bevelhebber, en dan zou de overwinning waarschijnlijk moeilijk te behalen zijn. Nee, deze bevelhebber houdt verassingen (verborgenheden) achter de hand.

Nog een voorbeeld: Als we met iemand een spelletje schaken gaan doen, dan gaan we niet op voorhand al onze zetten openbaar maken. Dat zou voor de tegenstander al te gemakkelijk zijn. Het is in het schaakspel verborgen wat de volgende zet zal zijn.

Zo is het ook met Gods verborgenheden. In het begin was er een deel door de Heere geopenbaard. De Heere had een verbond gesloten met Abraham, en de Heere had aan Abraham beloften gedaan: Gen 12:1-3:

- "De HEERE nu zeide tot Abram: Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land dat Ik u wijzen zal; Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden."

Verkiezing van Abraham

Dit was toentertijd iets nieuws in de heilsgeschiedenis. Tot die tijd waren er 70 volkeren. Allen leefden in ongehoorzaamheid aan de Heere. Allen kwamen eigenlijk onder aanvoering van de gewelddenaar Nimrod in opstand tegen de Heere. Zij wilden een toren bouwen die tot in de hemel reikte. Eigenlijk wilden ze God gelijk zijn. Maar de Heere verhinderde dat. Dit alles gebeurde ná de zondvloed. Het mensdom had van die straf niets geleerd.

Daarna verkoos de Heere zich geen volk uit die 70 volken, maar alleen één persoon, namelijk Abraham, aan wie de Heere geweldige beloften deed. Al vanaf den beginne was de tegenstander van de Heere, de satan, actief bezig geweest om het mensdom te verleiden. Nu hoorde de satan van de geweldige beloften die de Heere aan Abram had gedaan. Uit Abraham zou een groot volk ontstaan dat tot zegen voor de gehele aarde zou zijn. Daar moest hij (satan) toch een stokje voor steken. En zo is het ook gegaan, door de hele geschiedenis heen.

De verleider

Altijd, door alle tijden heen heeft satan getracht het volk uit Abraham, het volk Israël, te gronde te richten. Hij wist dat dit volk Gods oogappel was (en zal zijn). Altijd liet hij het volk van de Heere afdwalen, en liet hij het volk de afgoden nalopen, dit tot groot verdriet van de Heere.

Natuurlijk had iedere Israëliet daarin ook zijn eigen verantwoording. Ze waren heel vaak zeer hoogmoedig. Denk maar eens aan wat er gebeurde toen de Heere Zijn volk de wet gaf op de berg Sinaï. Toen zeiden ze: "Alles wat de Heere gesproken heeft zullen wij doen".

Dat was pure hoogmoed. Nog nooit, zolang de wereld bestaat, is er één Israëliet geweest, die Gods wet heeft kunnen naleven. Maar de grote fout was, dat ze het zelf wilden doen.

De bedoeling was, dat ze massaal op de knieën waren gevallen, en hadden gezegd: "Heere, er is geen mens die dit kan volbrengen, we kunnen alleen maar leven door uw grote genade, wees Gij ons genadig". En dan had de Heere Zijn rijke genade aan Zijn volk betoont. Dan hadden ze ook leren leven in afhankelijkheid van Hem. Maar nee, ze dachten het zelf wel te kunnen.

En zo is het door alle tijden heen gegaan. De satan heeft dankbaar gebruik gemaakt van de hoogmoed van dit volk, en daarmee de Heere veel verdriet gedaan. Altijd was de strategie van de tegenstander erop gericht om Gods plan te verijdelen. Dan kon er immers van Gods plan niets terecht komen, zo dacht hij.

Dispensationale beweging

Door de hele geschiedenis van het volk Israël zien we een dispensationale beweging als gevolg van Israëls falen. Steeds als Israël faalde kon Gods voornemen "even" niet worden uitgevoerd, en dacht satan te hebben gewonnen. Wij weten echter dat de Heere altijd tot Zijn doel komt op Zijn manier en op Zijn tijd. Laten we eens zien wat er zoal gebeurde in de geschiedenis:

1. Daniël

Dan kijken we eerst naar Daniël, de hoofdstukken 1 en 2. Het zou goed zijn deze twee hoofdstukken in zijn geheel te lezen. De tegenstander had het goed in zijn hoofd geprent, hij hoefde alleen Gods volk maar te verleiden, en dan zou Gods plan verijdeld worden. Het leek erop dat deze tegenstander had gewonnen. Het volk Israël was **door hun ongelooft** in ballingschap gegaan, het woonde niet meer in hun eigen land. Zij stonden niet meer aan de spits der volken. Maar er was een vreemde koning over hen. Koning Nebukadnessar werd door de Heer aangesteld als dienstknecht, om aan de spits der volkeren te staan, en na hem zouden er weer andere koninkrijken opstaan om over Israël te heersen, **totdat** Israël als volk weer hersteld zal worden onder de Messias (denk aan het beeld en "de steen" van Daniël 2).

2. Mattheüs

Vervolgens zien we naar datgene, wat er in de evangeliën is gebeurd: De tegenstander wist heel goed wie er in Bethlehem was geboren. Hij gebruikte koning Herodus om alle jongetjes jonger dan twee jaar in Bethlehem te vermoorden. (Hij was immers een moordenaar van den beginne!) Maar ook hierin had God voorzien. Maar laten we vooral eens kijken naar Mattheüs 12 en 13, en dan vooral naar Matth 13:10 t/m 15. Dit gedeelte spreekt van een ommekeer. De Heere Jezus was gekomen voor de Zijnen, waartoe? Om voor hen het Koninkrijk op te richten, en om hun Koning te worden. Daartoe predikte Johannes de Dooper: "Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is **nabij**". Maar dan moest het volk wel geloof openbaren! En dat deed het niet. **Door hun ongelooft** ging de Heere Jezus **het huis uit**. (Matth 13:1), en zat Hij bij de zee (de volkeren-zee), en begon Hij in gelijkenissen te spreken, die door het volk niet te begrijpen waren, omdat het aan het volk (door hun ongelooft) niet gegeven was deze gelijkenissen te verstaan. De Heere zei: **"Daarom spreek Ik tot hen in gelijkenissen, omdat zij ziende niet zien, en horende niet horen of begrijpen."**

Het ging uiteindelijk zelfs zover, dat de Messias der Joden werd gekruisigd doordat de Joden riepen: Kruisigt Hem! Weer leek het alsof satan had overwonnen, maar gelukkig het tegendeel was waar. Hij was de grote verliezer.

3. Handelingen

Maar zelfs toen had de Heere het nog niet opgegeven om Israël als volk tot berouw en bekering te brengen. Petrus verkondigde op de pinksterdag dezelfde boodschap als Johannes de Dooper: "Bekeert U want het Koninkrijk der hemelen is nabij." En Petrus liet de Joden ook weten dat de bede van de Heere Jezus aan het kruis verhoord was. De Heere bad toen: "Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen." Want in Handelingen 3:17 t/m 20 lezen we:

- "En nu, broeders, ik weet dat gij uit onkunde hebt gehandeld, gelijk ook uw oversten; maar zo heeft God in vervulling doen gaan wat Hij bij monde van alle profeten tevoren geboodschapt had, dat Zijn Christus moest lijden. Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgedelgd worden, opdat er tijden van verademing mogen komen van het aangezicht des Heeren. en Hij de Christus, die voor u tevoren bestemd was, Jezus, zende".

Geweldig te zien hoeveel geduld de Heere heeft met Zijn volk Israël. Nog steeds werd aan het volk het Koninkrijk aangeboden. Maar we weten dat Israël niet heeft gewild! Tot zelfs in Handelingen 28:17, waar Paulus de voormannen der Joden bijeen riep, om hen over de Hoop van Israël te vertellen, en waar Paulus die voormannen poogde te overtuigen ten opzichte van Jezus, uit de wet van Mozes en de profeten, van de vroege morgen tot de avond toe. (Hand. 28:23)

We zien hier, dat Paulus tot het laatst toe het volk poogde te overtuigen van Jezus, de Christus, maar dat slecht een enkeling geloofde, **maar het volk geloofde niet.** Weer leek het alsof Gods tegenstander de overwinning had behaald. In 70 na Christus werd Jeruzalem verwoest, en daarmee ook de tempel, en daarmee ook de tempeldienst. En het gehele Joodse volk werd verstrooid tussen de volkeren. De overwinning van satan leek compleet, maar dat was slechts schijn. Ten eerste wist die tegenstander niet van de verborgenheden, die verborgen waren in God zelf van vóór de grondlegging der aarde voor wat betreft Zijn Lichaam, de Gemeente van Jezus Christus. Die verborgenheden waren voor niemand na te speuren (Ef 3:8). Ook hield de tegenstander waarschijnlijk geen rekening met Gods bewarende hand voor wat betreft Zijn volk Israël in de verstrooiing. Want zelfs nu Zijn volk Lo-Ammi (=niet Mijn volk) was geworden, bleef Zijn bewarende hand uitgestrekt, om "te dien dage" tot Zijn doel te komen met het gelovig overblijfsel van Zijn volk Israël.

Uit dit alles mogen we weten, dat de Heere Zijn volk Israël na Handelingen 28 terzijde heeft gezet, totdat de tijden vol zijn, en Hij terug komt, om voor de Zijnen (Israël) het Koninkrijk op te richten. Want Gods beloften (aan Abraham) zijn onberouwelijk. Hij komt zeker tot Zijn doel.

Zo hebben we tot **drie keer** toe gezien, dat door Israëls falen, door Israëls ongeloof, God Zijn voornemen niet ten uitvoer kon brengen, om het **ongeloof van Israël.** Steeds lijkt het erop dat de tegenstander de overwinning behaald, maar steeds is het de Heere, die met Zijn verborgenheden doorgaat, en steeds iets nieuws openbaart. Steeds moet de tegenstander zijn strategie wijzigen, maar steeds is de tegenstander een zet achter. Want God zelf heeft de leiding, en Hij bepaalt wat er gaat gebeuren. De satan raakt steeds meer aan de verliezende hand, en dat weet hij, ook weet hij, dat zijn tijd steeds korter wordt, en gaat daarom steeds grimmiger tekeer, maar wel zo, dat velen het heden

ten dage niet in de gaten hebben. Want hij komt als een "engel des lichts", heel verleidelijk, en voor de ongeestelijke mensen niet te herkennen. Daarom is het ook zeer noodzakelijk om te leren deze dingen wél te onderscheiden. En dat kan alleen maar door intieme omgang met Gods Woord. Want alleen dat Woord zal ons leiden in alle waarheid, en alleen door dat Woord kunnen we onderscheiden wat er op ons afkomt.

September 2006 Bert Boersma